

Ressò

març 17

Visites intergeneracionals a la catedral de Tarragona

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La cooperació de les persones grans en l'educació dels infants

No es pot negar que per a les persones grans, especialment per a aquells que són avis, el contacte amb els infants, amb els nets, és per a ells d'una importància cabdal per al seu equilibri i desenvolupament afectiu. Trobar-se amb els infants, amb els nets comporta també tenir contacte amb la vida que creix i de la qual poc a poc un s'adona que comença a exhaurir-la. Tenir contacte amb els nets significa adonar-se que la família que un dia ells varen construir, segueix endavant, que el seu nom, amb tota la seva història, no morirà. Pels antics tenir descendència significava no morir. D'ací la vida de fe d'Abraham que va confiar en la promesa de futur que no moriria en la memòria del poble. Algú ha dit que val la pena casar-se per poder ser avi. En part és veritat perquè el contacte amb els nets, amb els infants, desenvolupen unes experiències de tendresa, de dolcesa, de felicitat, de temps de companyia i diàleg que a cops no s'han tingut amb els propis fills, pel deure d'educar-los amb fermesa, amb coherència, per la necessitat de treballar i guanyar-se el pa, amb tots els maldecaps que varen comportar, i que els va crear una consciència de no haver dedicat als

propis fills tot el temps que necessitaven: ara intenten dedicar-lo als nets.

Però per als infants també és important el contacte amb els avis. En ells troben una comprensió i una estimació madura. Són connectats amb la història de la pròpia família. Queden admirats com han anat superant situacions que els sembla impossible que hagin succeït. Són aquelles persones que troben sempre que els necessiten. Però per sobre de tot troben unes pautes, consells, formes de vida, seguretats que ells no tenen. Pot ser que els trobin desfasats perquè no dominen els mitjans tècnics com ho fan ells. Però hi ha quelcom important: els avis ofereixen l'experiència de "llar", és a dir aquell lloc que en tota situació saben que trobaran el que necessiten.

La pregunta és: ¿Cooperem els avis en la formació dels nets, dels infants?. La resposta no pot ser més que positiva, és una col·laboració i educació com la del "xirimiri" que amara la terra, com les gotes d'aigua que de veritat assaonen la terra; no l'aiguat que destrossa tot el que arrossega.

Les persones grans, per tant, eduquen en la realitat de la vida. Aporten l'experiència i la

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: visites intergeneracionals a la catedral de Tarragona.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i silenci

seguretat que ells necessiten a través de la paraula, de l'acompanyament, de la reflexió. Però hi ha una tasca que avui realitzen de manera especial moltes persones grans: la transmissió de la fe. Són moltes els pares que deixen en mans dels avis el conèixer Déu en Jesucrist, portar-los a l'Església, donar-los un testimoni de vida cristiana de paraula i de fets.

Eduquen les persones grans als infants? No sols eduquen sinó que la seva tasca és insubstituïble tant des del punt de vista humà com cristià. Cal no caure en la temptació de voler veure fruits immediats. Els que tenen l'experiència de la importància del temps, cal que sàpiguen aplicar-se el principi a sí mateixos. I que Déu hi faci més que nosaltres.

L'admiració davant les obres que Déu fa

«El Totpoderós obra en mi meravelles» (Lc 1,49)

Fragment del Missatge del sant pare Francesc per a la XXV Jornada Mundial del Malalt 2017 El proper dia 11 de febrer se celebrarà a tota l'Església, i especialment a Lourdes, la XXV Jornada Mundial del Malalt, amb el tema: «L'admiració davant les obres que Déu fa: "El Totpoderós obra en mi meravelles" (Lc 1,40)». Situant-me ja des d'ara espiritualment davant la gruta de Massabielle, davant la imatge de la Verge Immaculada, en la qual el Totpoderós ha fet meravelles per a la redempció de la humanitat, vull expressar la meua proximitat a tots vosaltres, germans i germanes que viviu l'experiència del sofriment, i a les vostres famílies; així com el meu agraïment a tots els qui, segons les diferents ocupacions i a tots els centres de salut repartits arreu del món, treballen amb competència, responsabilitat i dedicació per al vostre alleujament, la vostra salut i el vostre benestar diari. M'agradaria animar tots els malalts, les persones que pateixen, els metges, infermeres, familiars i voluntaris, que vegin en Maria, Salut dels malalts, aquella que és per a tots els éssers humans garant de la tendresa de l'amor de Déu i model d'abandó a la seva voluntat, i que sempre trobin en la fe, alimentada per la Paraula i pels sagraments, la força per estimar Déu i els germans en l'experiència també de la malaltia.

Com santa Bernardeta som sota la mirada de Maria. La humil noia de Lourdes explica que la Mare de Déu, a la qual anomenava «la Senyora bonica», la mirava com es mira una persona. Aquestes paraules senzilles descriuen la plenitud d'una relació. Bernardeta, pobra, analfabeta i malalta, se sent mirada per Maria com a persona. La Senyora bonica li parla amb molt de respecte, sense llàstima. Això ens recorda que cada pacient és i serà sempre un ésser humà i ha de ser tractat en conseqüència. Els malalts, com les persones que tenen una discapacitat fins i tot molt greu, tenen una dignitat inalienable i una missió en la vida, i mai no es converteixen en simples objectes, encara que a vegades puguin semblar merament passius, però en realitat mai no és així.

Francesc

Vaticà, 8 de desembre de 2016

Joan Planellas demana una Església més corresponsable a la Jornada d'Apostolat Seglar

Una vuitantena de responsables, representants, consiliaris i acompanyants de la fe d'associacions, moviments i grups laïcals han participat en la 4a Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya que es va celebrar aquest dissabte al Seminari Conciliar de Barcelona.

Després d'unes paraules de benvinguda de la delegada d'apostolat seglar de Barcelona, **Anna Almuni**, i de **Xavier Novell**,

bisbe de Solsona i president de la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS), la jornada va començar amb una pregària a la capella del Seminari animada pels participants de la diòcesi de Vic. El degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, **Joan Planellas**, va dictar la ponència de la jornada sobre el tema 'Comunitats laïcals i comunió diocesana'. Després d'exposar la dimensió comunitària de la vida cristiana, el deure missioner de tot batejat, alguns punts de la teologia del laïcat i de l'associacionisme en l'Església, va enunciar diverses qüestions a tenir en compte davant la realitat actual: la necessitat de recuperar una Església més corresponsable, l'error de reduir sovint la teologia del laïcat a l'àmbit dels ministeris i serveis a l'interior de l'Església, els criteris d'eclesialitat a l'hora de discernir el valor de les associacions i la necessitat de prioritzar els moviments evangelitzadors laicals capaços de treballar conjuntament en el marc diocesà.

Tot seguit, **Jaume Aymar**, degà de la Facultat de Filosofia (URL), va moderar una taula rodona en la qual van participar **Anna Baduell** (Opus Dei, Barcelona), **Josep Anton Belchi** (ACO, Lleida), **Beni López** (Adsis, Barcelona), **M. Mercè Sardà** (Acció Catòlica General, Tarragona), **Albert Tarradellas** (CVX, Barcelona) i **Beatriz Zúñiga** (Joventuts Marianes Vicencianes, Madrid). Tots ells van presentar experiències concretes de coordinació i participació en la vida parroquial i diocesana i van tenir ocasió d'exposar el que demanen a les esglésies diocesanes de cara a una millor articulació. Durant la taula rodona també es va fer present **Joan Josep Omella**, arquebisbe de Barcelona. La Jornada es va cloure amb l'eucaristia, presidida per Novell i concelebrada per diversos preveres, i el dinar.

Tarraconense

Presentació patrons Simeó i Anna

Vida Creixent és un moviment cristià de gent gran, obert a tothom, internacional i a la vegada diocesà formant part de l'apostolat seglar. Va néixer a França i s'ha expandit per tots els continents. Va néixer per omplir un buit en el si de l'Església, pensant en i per a la gent gran. En la seva situació dins l'església i que es podia fer per donar presència i contingut a aquest col·lectiu. Un col·lectiu cada vegada més nombrós i amb més activitats dins la societat i l'església. Un col·lectiu que necessita suport i ajuda per estar en una etapa de la vida, on davallen les forces, es perden familiars i amics i és imprescindible donar-li sentit i ser una mica millors.

Tenim una espiritualitat definida, uns objectius i una metodologia pròpia per portar-los a terme, adaptades a la gent gran que està interessada amb Jesús i la seva manera de ser i d'actuar, amb les seves motivacions i inquietuds. Que vol aprofundir en el coneixement de Jesús i de la Bona Nova de l'Evangelí, actuant com a cristians al servei de Déu i dels germans. Vida Creixent està formada per petits grups, que són petites comunitats on es viuen els ensenyaments de l'Evangelí. Són comunitats per acollir, escoltar, dialogar, compartir, acompanyar, ajudar les persones grans que tenen necessitat de viure amb amor una mateixa fe i esperança, aprofundint en l'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat.

Vida Creixent és un moviment senzill on tothom és benvingut i on pot col·laborar

segons les seves possibilitats. Un moviment humil, alegre, generós, esperançat. On tots som necessaris per agrair al Senyor els dons que hem rebut i posar-los al servei de l'Església i la societat. Ser agraïts i esperançats per poder continuar treballant per al Regne de Déu. Veure el que encara podem fer i no el que ja no podem.

Vida Creixent vol ser present i útil a l'Església i a la societat. A l'Església volem ser-n'hi més presents, demanem una pastoral específica per a la gent gran on hi estem representats amb els nostres deures i responsabilitats. Volem ser agents i destinataris. Volem ser actius a les diòcesis, parròquies i en el voluntariat. Som part necessària en la transmissió de la fe i dels valors familiars i col·laborem econòmicament en tota la problemàtica actual.

Vida Creixent també vol ser útil a la societat on està establerta, i ens fem ressò de les seves preocupacions i inquietuds. És necessari que les persones grans col·laborin aportant un projecte d'organització, funcionament i estructura de valors que ens converteixin en un país d'excel·lència, just i equitatiu per a tots. El manteniment d'un Estat del Benestar suficient, sostenible, igual per a tothom, que promogui i permeti viure amb dignitat. Un país obert i acollidor, on la vida social sigui àmbit de fraternitat, de justícia, de pau, de llibertat.

Sergi Òliba i Bernadó

Presentació patrons Simeó i Anna

Presentació patrons Simeó i Anna

Santa Anna: 24 hores al dia de pregària i acollida

Des d'aquest dilluns la parròquia de Santa Anna s'ha convertit en la primera església oberta 24 hores al centre de Barcelona. 24 hores com a espai de pregària i d'acollida, per a la gent sense sostre o per a tot aquell que vol ser escoltat i de pregària per a tothom. La dimensió espiritual i la social caminen juntes en aquest ambiciós projecte que han batejat com "Hospital de Campanya". Pren el nom d'una idea del papa **Francesc**, que l'Església ha de ser com "un hospital de campanya on arriben persones ferides, cercant la bondat i l'acostament a Déu. Quanta pobresa i solitud veiem en el món d'avui".

Aquest dilluns es va fer un acte de presentació i van obrir les portes als periodistes. El rector de la parròquia, **Peio Sánchez**, va remarcar que el projecte es deu a tres persones de 80 anys: el padre **Àngel García**, sacerdot de Madrid que fa un any va iniciar un projecte semblant a l'Església de San Anton de Madrid, la teresiana **Viqui Molins**, i el

papa Francesc. Tot es va anar concretant després que aquest Nadal un altre capellà de Santa Anna, **Xavier Morlans**, fes una visita a Santa Anton.

Espai compartit

Durant l'onada de fred del passat mes de gener la parròquia de Santa Anna va obrir les portes als sense sostre per una actuació d'emergència. Hi van arribar a dormir gairebé un centenar de persones. El projecte "Hospital de Campanya" dóna continuïtat a aquesta actuació però de manera estable i no com a lloc per dormir perquè un temple no reuneix les condicions necessàries. Tot i això no descarten tornar a donar aquesta resposta en moments puntuals.

Però a Santa Anna si que reuneix les condicions i una ubicació cèntrica per fer-hi aquest Hospital de Campanya. "Volem una església oberta a tothom en l'esperit del papa Francesc, una església on tothom s'hi pugui sentir a gust", explicava

Col·laboracions

Viqui Molins. Aquests primers dies, ja s'ha pogut veure com això es feia realitat a "les eucaristies que han compartit la gent 'benestant' i la que venia del carrer". Per això també és important que en el mateix espai s'hi pugui anar a pregar les 24 hores del dia, i que hi puguin coincidir la gent que viu al carrer amb els que tornen de festa. Un església que també és *after hours*.

La proposta també vol evitar el que diu Francesc, que les esglésies "semblin museus o tinguin horaris com si fossin oficines", deia el padre Àngel. A Madrid per l'Església de San Anton, també situada en un lloc cèntric, hi passen unes 500 persones passen cada dia.

Coses tant simples com que la gent que dorm al carrer puguin entrar amb els seus animals de companyia, ja el fan un lloc més acollidor. També es pot veure ja que alguns se senten més església com a casa seva. Dilluns, mentre hi passejaven els periodistes, les persones acollides que hi passen més hores es dedicaven a netejar la nau central i els altars. Com si fos el menjador de casa seva.

Culte, acollida, pregària, i escolta

L'Església estarà oberta les 24 hores del dia amb un espai d'acollida on es podrà menjar, parlar, pregar, escalfar-se o descansar. La nau central mantindrà les activitats de culte habitual.

S'ha habilitat quatre espais diferents, aprofitant les diverses capelles. La capella del Santíssim s'ha convertit ara en la capella de Pietat. Al costat de la porta hi ha l'espai d'acollida per prendre un cafè, parlar, descansar o menjar. De dia i de nit. I on també hi poden entrar la

gent que va a missa i que vol compartir el seu temps amb els qui al carrer ningú els diu res.

El Santíssim s'ha trasllat a la capella de Montserrat. Allà hi ha ara un espai de silenci i d'adoració perpetua al centre de Barcelona que fins ara només tenia el Tibidabo. Davant d'aquesta capella, la de Sant Sepulcre s'ha convertit en un lloc d'escolta. Tant pels qui tenen necessitat de parlar, com els qui volen rebre el sagrament de la confessió. "És el Telèfon de l'Esperança però cara a cara", deia Viqui Molins. Finalment, una quarta capella serà l'espai on hi haurà un assistent social de Càritas algunes hores a la setmana.

La Providència

Fins ara han comptat amb un centenar de voluntaris i aportacions espontànies. Els dies de l'onada de fred, "vam recollir tanta roba que podríem obrir una botiga". Per això, Molins està segura que el projecte es "finançarà per la Providència" perquè "la solidaritat és millor que qualsevol subvenció". El padre Àngel també està segur de la resposta: "La joventut que ens segueix és més solidària que la nostra generació". Han obert un compte corrent per fer-hi aportacions i demanen més voluntaris. Però el millor per entendreu-ho i veure amb que es pot ajudar és anar-hi. Per ara ja han tingut també el suport del papa. Francesc va enviar un whatsapp a un capellà amic que li va explicar la iniciativa: "Gracias por el lío que armaron en Barcelona". Ara l'enrenou comença de veritat.

Jordi Llisterra-CR

Aturar-se. Cicle A. Millorar la vida

Ha sonat el toc quaresmal; no n'hi ha d'altre.

Cal millorar el marcatge de la vida: ajuda't i t'ajudaré! Pren l'evangeli, i queda't el canvi.

Tot es pot millorar: la societat, la cultura, les institucions, l'ensenyament, els espectacles, la justícia, les publicacions, el camp, la sanitat, el consumisme, la família, les parròquies, les homilies, la tele... I fora l'atur, el terrorisme de tota mena, l'avortament, etc.

"Quan arribi a la font, quan trobi l'aigua, quan ompli el canti, quan pugui regar el món, quan sacii aquesta set, m'asseuré (Tagore)

En aquest temps som invitats a refer la nostra conducta, cristiana o no, sempre exposada a tres perills: l'intent de solucionar els problemes, limitat solament al benestar econòmic (transformar les pedres en pa). A continuació, creure en solucions prodigioses que evitin la nostra col·laboració (tirar-se daltabaix de la cornisa del temple). Finalment, l'abús de tota mena de poder (tot això et donaré si m'adores).

Jesús ens ensenya que l'home i la dona és quelcom més que un estómac i una cartera.

Que l'home i la dona no és en aquest món només per a produir. Ha d'aprendre a tenir set de Déu i estimar el pròxim. Que l'home i la dona viu de la fe en Déu i en si mateix, no de fàcils capriciosos miracles. Que és necessari desfer-se de tota mena d'ídols. No és moral pactar amb la divinitat segons el nostre egoisme.

Pare, que no caiguem en la temptació, que no ens separem mai dels vostres projectes; ans que hi col·laborem sempre, amb les nostres possibilitats.

Mn. Pere - diaca

Anselm Grün, segona part

Continuem amb la personal selecció dels pensaments d'Anselm Grün, que varem encetar en el Resson del mes de febrer, en aquesta mateixa secció:

- ***El llibre de les respostes, les preguntes cabdals.*** Claret, 2008. “Sovint ens fem preguntes que ho qüestionen tot. Per què això m’ha tocat precisament a mi? Quin és el meu valor? Sóc realment lliure? En què puc confiar? Com seré feliç? És bo tot el que passa? ...”
- ***Ser en plenitud.*** Claret, 2007. “Assolir l’edat adulta no significa necessàriament que siguem persones madures. Com es recorre el camí cap a la maduresa humana? Com és possible arribar a la maduresa en la fe?”
- ***Si acceptes perdonar, perdonar.*** Narcea, 2001. “Qualsevol persona sana aspira a viure en pau amb ella mateixa i amb els que l’envolten, complint així el mandat del Senyor que ens insta a no deixar passar un dia sense haver perdonat a qui ens ha ofès. No obstant això hi ha molts matisos ...”
- ***Recuperar la pròpia alegria.*** Verb Diví, 1999. “Entrar en contacte amb l’alegria és saludable per al cos i per a l’ànima”.
- ***Portar-se bé amb un mateix.*** Segueix-me, 1999. “El rigorisme sempre ha constituït un fenomen emergent a la vida religiosa. No obstant això el missatge de Jesús ens parla de reconciliació, alliberament. I no només amb els altres!”
- ***L’art d’envellir.*** Sant Pau, 2012. “Buscar des de l’acceptació d’aquesta realitat vital la manera d’aconseguir la felicitat en aquesta etapa de la vida”.

- ***Per què m’ha tocat a mi aquest sofriment? El sentit del dolor humà.*** Claret, 2006. “L’autor, fidel a si mateix no desgrana respostes que ho expliquin tot. Amb paraules senzilles acompanya el lector en la contemplació d’aquest dolor i mostra com hem d’aprendre a acceptar i comprendre “.

... i així quasi vint més que tinc davant meu...

- ***Segueixo al teu costat, també, al final de la vida.*** Claret, 1011 ...
- ***Camins a través de la depressió ...***
- ***L’espai interior ...***
- ***L’oració de cada dia ...***
- ***El llibre del desig ...***
- ***El petit llibre de l’alegria ...***
- ***Redescobrir el plaer de viure ...***
- ***El llibre de l’art de viure ...***
- ***La felicitat dia a dia ...***
- ***Tu ets una benedicció ...***
- ***Tots tenim un àngel ...***
- ***Lluitar i estimar, com els homes es troben a si mateixos ...***
- ***Les nostres pròpies ombres ...***
- ***Dirigir amb valors ...***
- ***Habitar a la casa de l’amor ...***
- ***La meitat de la vida com a tasca espiritual ...***
- ***Orientar persones, despertar vides ...***
- ***I després de la mort, què? ...***
- ***Una espiritualitat des de baix ...***

Agenda 2017

Març

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VII – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN L'EDUCACIÓ FAMILIAR.

Abril

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VIII – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN LA VIDA PARROQUIAL.

Maig

Dijous 4: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN LA VIDA PÚBLICA.

Dimarts 9: TROBADA INTERDIOCESANA A SOLSONA. Tot el dia. Reserves a partir del dia 3 d'abril. Anirem informant d'horaris, autocars i preus.

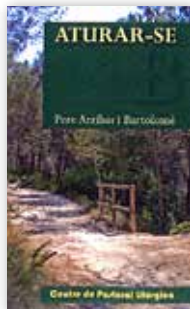
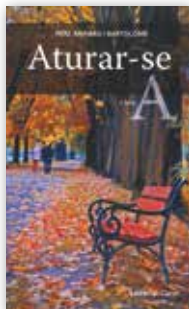
TEMARI DEL CURS 2016-2017, "PAPER DELS LAICS EN L'ESGLÉSIA I EN EL MÓN" DE MONS. JAUME PUJOL, ARQUEBISBE DE TARRAGONA

Juny

Dijous 1: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – EL DESCANS. LA SANTIFICACIÓ DEL DIUMENGE, DIA DEL SENYOR

Dissabte 17 de juny: Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau. Inici a les 10:30.

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluç, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq. - Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN